सत्सचिवांतर्गतस्य ममत्वेषनिश्चयइत्याह ॥ अहंत्विति ॥ इदं वक्ष्यमाणं ॥ २५ ॥ इतिरामाभि० आर० सप्तत्रिंशः सर्गः ॥ ३७ ॥ ॥ ॥ अथ स्वानुभवसिद्धं रामबलमाह ॥कदाचिदित्यादि ॥ अहमपीतिसंबंधः ॥ १ ॥ २ ॥ मद्वित्रस्तः मत्तोवित्रस्तइत्यर्थः ॥ ३ ॥ पर्वकाले यागकाले ॥ ४ ॥ ५ ॥ पंचदशवर्षोऽपि तथादशरथेनानूदितोप्यत्यंतबाल्यद्योतनाय ॥ अतिबालेनापीदृशं कृतं किमधुनावाच्यमिति रावणस्यात्यंतभयाय मारीचेन तथादशरथेनोक्तइत्यूनद्वादशवर्षइत्युक्तं ॥ ऊनषोडशवर्षो

अहंतुमन्येतवनक्षमंरणेसमागमंकोसलराजसूनुना ॥ इदंहिभूयःशृणुवाक्यमुत्तमंक्षमंचयुक्तंचनिशाचराधिप ॥ २५ ॥ इत्यार्षेश्रीम० वा० आर० सप्तत्रिंशःसर्गः ॥ ३७ ॥ ॥ ९ ॥ कदाचिदप्यहंवीर्यात्पर्यटन्पृथिवीमिमां ॥ बलंनागसहस्रस्यधारयन्पर्वतोपमः ॥ १ ॥ नीलजीमूतसंकाशस्तप्तकांचनकुंडलः ॥ भयंलोकस्यजनयन्किरीटीपरिघायुधः ॥ २ ॥ व्यचरन्दंडकारण्यमृषिमांसानिभक्षयन् ॥ विश्वामित्रोथधर्मात्मामद्वित्रस्तोमहामुनिः ॥ ३ ॥ स्वयंगत्वादशरथंनरेंद्रमिदमब्रवीत् ॥ अयंरक्षतुमांरामःपर्वकालेसमाहितः ॥ ॥ ४ ॥ मारीचान्मेभयंघोरंसमुत्पन्नंनरेश्वर ॥ इत्येवमुक्तोधर्मात्माराजादशरथस्तदा ॥ ५ ॥ प्रत्युवाचमहाभागंविश्वामित्रंमहामुनिं ऊनद्वादशवर्षोयमकृतास्त्रश्चराघवः ॥ ६ ॥ कामंतुममतत्सैन्यंमयासहगमिष्यति ॥ बलेनचतुरंगेणस्वयमेत्यनिशाचरं ॥ ७ ॥ वधिष्यामिमुनिश्रेष्ठशत्रुंतवयथेप्सितं ॥ एवमुक्तःसतुमुनीराजानमिदमब्रवीत् ॥ ८ ॥ रामान्नान्यद्बलंलोकेपर्याप्तंतस्यरक्षसः ॥ देवतानामपि भवान्समरेष्वभिपालकः ॥ ९ ॥ आसीत्तवकृतंकर्मत्रिलोकविदितंनृप ॥ काममस्तिमहत्सैन्यंतिष्ठत्विहपरंतप ॥ १० ॥ यमितिपाठांतरं ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ ८ ॥ यद्यपि भवान्देवानामपि सहायकृत्आसीत् ॥ अन्यच्च तव त्वया कृतं कर्म त्रिलोकविदितं त्रिषुलोकेषु विदितं तथापि रामादन्यद्बलं तस्य रक्षसोनपर्याप्तमतः कामं तव बलं यदस्ति तदत्रैव तिष्ठतु तदुपयोगाभावात् ॥ अतएषबालोपि यतस्तन्निग्रहसमर्थोऽतोदेयएवेतिशेषः ॥ ९ ॥ १० ॥